

Пријеполци ван Пријепоља
Ивана Драгутиновић
Обрадовић

Стр. 8

АПЕЛ ЗА ПОМОЋ

Молимо све Пријеполце и Пријеполке да нам помогну да очувамо лист јер свакога петка све више напредујемо. Али не можемо без вас. Подржите нас претплатом и потврдите уплату емаилом на polimlje@gmail.com

Годишња претплата

NBS IPS QR

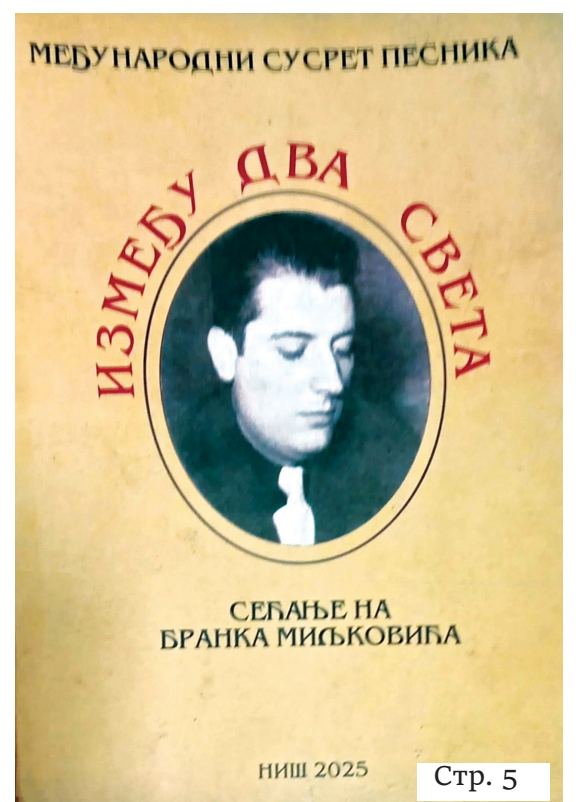
Стр. 4

Стр. 5

Стр. 5

НИШ 2025

Стр. 5

064 568 53 81

Кад је суботом
у осам све
почињало

Стр. 4

Чеба Хоџић:
Љубав према
колачима
и велико
срце наше
суграђанке

Стр. 5

Опрштај од
Халида у
Пријепољу
– „Срцем за
Халида“

Стр. 5

Драгослав
Бато Бабић
победио на
Међународном
конкурсу
„Између два
света“

Стр. 5

info@prispin.com
0641358944

JAVNO KOMUNALNO PREDUZEĆE
„Lim“
PRIJEPOLJE

dobro u ljudima
HRANA NAŠEG KRAJA
THE FOOD OF OUR REGION
www.volim.rs

Prijepolje
033 711 189; 710 008
Priboj
033 244 90 85; 244 90 86

Prijepolje
033/710 009;
710 409;
www.grafokarton.net
office@grafokarton.net

Boje • Fasade • Tapete
www.roma.rs

ТУРИСТИЧКА ОРГАНИЗАЦИЈА
За твој савршен дан!

Market 1: Sestara Cvijović bb Sarajev
Market 2: Nemanjina 22 Priboj
Market 3: Izeta Čavića bb Vakuf

Bjelopoljski put BB 31300 Prijepolje
033/710155 064/8599300
info@perspektiva.rs www.perspektiva.rs

033713/444 • +381 646486302
CENTAR ZA DIJAGNOSTIKU
I POLIKLINIKE

Образовање / Култура / Обавештења

ПУ „Миша Цвијовић“: Искусни педагог на челу установе

Милица Бандука нова в.д. директорка Предшколске установе „Миша Цвијовић“

На место в.д. директорке Предшколске установе „Миша Цвијовић“ у Пријеполу на период од шест месеци именована је Милица Бандука, која је до сада обављала послове педагога у овој установи. После три месеца од именованја биће расписан конкурс за избор директора на мандатни период у складу са законом. Иако каже да није очекивала постављење на ову функцију, Милица Бандука истиче да је дугогодишњи рад у вртићу припремио за ову одговорну улогу. „Заиста нисам очекивала постављење на функцију, али сам у овој установи већ довољно дуго. Као педагог сам била

упућена у сам рад вртића, тако да је ово за мене велико изненађење. Ипак, надам се да ћу оправдати поверење које ми је указано“, рекла је Бандука. Она сматра да је предшколска установа један од најважнијих стубова локалне заједнице. „Смаграм да је предшколска установа срце локалне заједнице, јер кроз децу повезујемо породице, институције и читаво окружење“, нагласила је нова в.д. директорка. Бандука истиче да установа тренутно нема нових пројеката, већ да је фокус на завршетку оних који су већ започети. У објекту „Дуга“ у току су радови на уређењу дворишта, док је у оквиру редовних активности

обављен обилазак свих објеката ради израде извештаја о потребним санацијама. За разлику од неких основних школа које су се недавно суочиле са проблемима у систему грејања, вртићи при ПУ „Миша Цвијовић“ нису имали таквих потешкоћа. Сваки објекат има своју котларницу, а у последње време установи је стигла и донација у виду клима-уређаја. У објекту који се налази у оквиру ОШ „Владимир Перић Валтер“ постављена су додатна грејна тела како би боравак деце био што пријатнији током хладних дана.

В.К.

Полимље – спој прошлости, знања и будућности

Пријеполе ће 24. и 25. октобра бити домаћин Друге научне конференције под називом „Архитектонско-градитељско и културно наслеђе Полимља, од традиционалног до модерног“, која ће окупити стручњаке, истраживаче и љубитеље културног наслеђа из целе Србије.

Овај значајан научни скуп организује Удружење инжењера Полимља уз подршку суорганизатора: Савеза инжењера и техничара Србије, у сарадњи са Општином Пријеполје, Домом културе и Туристичком организацијом Пријеполје, уз подршку Инжењерске коморе Србије - Регионалног центра Чачак, а под покровитељством Министарства науке, технолошког развоја и иновација Републике Србије. Према речима председника Удружења инжењера Полимља, Душана Плескоњића, ова конференција превазилази

оквире саме општине, јер не само да немерљиво доприноси стручној и научној размени, већ утиче и на промоцију културног и туристичког потенцијала Пријеполја. „Свака слика, сваки утисак који се понесе са оваквих скупова важан је за то како ће се Пријеполје представити широј јавности. Ово је прилика да покажемо да мало место може бити центар важних научних и културних разговора“, истиче Плескоњић. Свечано отварање конференције заказано је за 24. октобар у 10 часова, а присутне ће поздравити

и генерални секретар Савеза инжењера и техничара Србије, Богдан Влаховић. Након уводног дела, уследиће представљање радова који су саставни део зборника који ће бити објављен упуравом током конференције. Поред домаћина, очекује се учешће чланова удружења из Прибоја и Нове Вароши, што овај скуп чини регионално препознатљивим. Циљ конференције је да презентује нова научна и стручна сазнања, резултате истраживања и примере добре праксе који повезују традицију и модерност у очувању и представљању

наслеђа Полимља. Организатори истичу да овакви догађаји имају велики значај и за развој туризма у Пријеполу, јер доприносе афирмацији културног богатства и стварању позитивне слике о Полимљу као месту сусрета знања, идеја и сарадње. Из Удружења инжењера Полимља позивају све грађане да својим присуством допринесу скупу који има овако велики значај за нашу малу средину.

В.К.

Камена Гора: Кад обећања пресуше, вода потече

После година чекања, обећања и неиспуњених планова локалне самоуправе, мештани села Камена Гора коначно су решили проблем водоснабдевања сами. Удружени у заједничкој

акцији, уз подршку председника Месне заједнице Радомана Ђуковића, успели су да обнове и прошире сеоски водовод, чиме су, по први пут након дуго времена, обезбедили стабилно снабдевање водом за сва домаћинства. Летос је стање било алармантно. Током летњих месеци пресушили су главни извори у селу, а мештани су

данима остајали без воде – чак и за основне потребе. Многи су тада јавно говорили о проблему, а локални медији пренели су њихове изјаве. Фрустрација је била велика, јер су годинама слушали обећања надлежних која никада нису преточена у конкретне кораке. Управо то је, како кажу, и био мотив да узму ствари у своје руке. „Свака кућа данас на

Задушнице је добила воду. Грађани, мештани, викендаши су се удружили, скупили нивац, учествовали у раду, ја сам водио акцију. Воде има доста, прељева и у базену и резервару где је пумпа, све

обавезе су измирене и на Задушнице сви имамо воду“, рекао је Ђуковић за наш лист.

В.К.

Јавни позив привредним субјектима за замену застарелих котлова

Општина Пријеполје расписала је Јавни позив за учешће привредних субјеката у спровођењу мера смањења загађења ваздуха пореклом из индивидуалних извора, кроз замену котлова на дрво и угљавремене котловима на пелет у 2025. години.

Овај јавни позив намењен је искључиво привредним субјектима, док ће јавни позив за грађане бити расписан у наредних десетак дана. Мере смањења загађења ваздуха, дефинисане Правилником, спроводе се у сарадњи са изабраним привредним субје-

ктима, а крајњи корисници бесповратних средстава биће домаћинства са територије општине Пријеполје. Домаћинства која остваре право на суфинансирање котлове ће моћи да набаве искључиво од привредних субјеката изабраних путем овог јавног

позива. Циљ мере је смањење броја индивидуалних ложишта која користе енергенте штетне по квалитет ваздуха, чиме се директно унапређује животна средина и квалитет живота грађана. Општина Пријеполје обезбедила

је од Министарства рударства и енергетике 20 милиона динара, уз додатно учешће од 9 милиона динара, за мере енергетске санације породичних кућа и станова. Јавни позив за грађане у оквиру ових мера биће објављен ускоро.

Obrazovanje / Kultura / Saopštenje

Počela grejna sezona u Prijepolju: Problemi sa remontom odložili početak, ali radijatori su sada topli

Iako su niske temperature početkom oktobra zahtevale raniji početak grejanja, grejna sezona u Prijepolju zvanično je počela 15. oktobra, uz brojne izazove koje je JKP „Lim“ moralo da prevaziđe.

Topla proba izvršena je 14. oktobra, a već tog popodneva mnogi stanovi su dobili grejanje. Ipak, sezona je mogla da počne i ranije da nije bilo kašnjenja u remontu kotlarnica, koje su usled nedostatka kadrova počele da se saniraju tek početkom septembra.

Naime, nakon završetka prošle grejne sezone, remont kotlova nije odmah započet, kako je to planirano, zbog nedostatka stručnog kadra unutar preduzeća. Dodatni problem je bio odlazak tri glavna remontna majstora iz JKP „Lim“ tokom

prethodne godine. Zbog toga grejanje nije moglo da se pusti čak ni kada je temperatura početkom oktobra pala ispod 5°C. Kako navode iz preduzeća, stanje je privremeno rešeno internom reorganizacijom, pa je u punom kapacitetu remont krenuo 1. septembra, nakon završetka javnih nabavki. Ipak, ozbiljni radovi su započeti tek u julu, ali su se intenzivirali kas-

nije, kako bi se sustigao plan. Jedan od hroničnih problema u JKP „Lim“ ostaje nedostatak radne snage, jer se potencijalnim radnicima nude isključivo privremeni ugovori, što mnogima ne odgovara. Kada je reč o energentima, iz ovog javnog preduzeća poručuju da trenutno imaju dovoljne zalihe mazuta i uglja za narednih 20 do 25 dana. Jav-

na nabavka za dodatne količine ogreva je raspisana i, kako kažu, snabdevanje će biti obezbeđeno na vreme. Uprkos svim izazovima, JKP „Lim“ je uspeo da otpočne grejnu sezonu u predviđenom roku, a korisnici su već osetili prve efekte grejanja u svojim domovima.

A.P.

Učenici posetili korisnike Kluba „Frend“ povodom Dečije nedelje

Povodom obeležavanja Dečije nedelje, učenici odeljenja II4 – modni krojač Tehničke škole iz Prijepolja posetili su korisnike Kluba „Frend“.

Ova poseta realizovana je u saradnji sa Centrom za socijalni rad Prijepolje i klubom „Frend“, a imala je karakter radionice i druženja, sa ciljem međusobnog upoznavanja i razvijanja empatije, timskog duha i tolerancije

kod mladih. Događaj je ujedno doprineo jačanju saradnje škole sa ustanovama i organizacijama u zajednici.

Učenicima su se pridružile profesorka Vanja Ljubić i pedagoškinja Emina Jonović, koje su podstakle otvoren razgovor, razumevanje i prihvatanje različitosti među mladima.

A.P.

Dragane Mladenović u biblioteci

Gost Biblioteke bila je Dragana Mladenović, poznata spisateljica za decu i omladinu, koja je mališanima predstavila svoj roman „Doktorica Gugu“, u izdanju izdavačke kuće Pčelica.

Druženju su prisustvovali učenici trećeg razreda OŠ „Sveti Sava“, učenici mlađih razreda OŠ „Mihajlo Baković“ iz Seljašnice zajedno sa članovima literarne sekcije i njihovim profesorom, kao i učenici drugog razreda iz IO Zalug.

Uz mnogo osmeha i zanimljivih pitanja, deca su imala priliku da se upoznaju sa likovima iz romana i da razgovaraju sa autorkom o važnosti čitanja.

Obeleženo je 106 godina postojanja i rada škole

U OŠ „Svetozar Marković“ svečano je obeležen Dan škole, dan posvećen znanju, tradiciji i zajedništvu. Program je započeo izvođenjem himne Republike Srbije u izvođenju školskog hora, čime je stvorena svečana atmosfera.

Učenici su zatim kroz recitacije, predstave i skečeve pokazali svoju kreativnost i talenat, a njihovim nastupima nagrađeni su velikim aplauzima publike. Prisutnima se obratio i direktor škole, poželeo dobrodošlicu i zahvalio svima koji su svojim prisustvom uveličali ovaj važan dan. Tokom svečanosti dodeljene su i nagrade učenicima koji su ostvarili najbolje rezultate na literarnim i likovnim konkursima. Druženje, osmesi i ponos ispunili su školu, a

Dan škole nas je još jednom podsetio koliko je važno zajedništvo i ljubav prema znanju. Hvala svim gostima, roditeljima i prijateljima škole koji su danas bili sa nama i podržali nas.

A.P.

SAOPŠTENJE PU U PRIJEPOLJU

Za volanom sa 2,11 promila alkohola u organizmu

Pripadnici Ministarstva unutrašnjih poslova u Prijepolju isključili su iz saobraćaja četrdesettrogodišnjeg muškarca iz Prijepolja koji je upravljao „fijatom“ sa 2,11 promila alkohola u organizmu.

Vozaču je određeno zadržavanje i protiv njega će biti podneta prekršajna prijava zbog nasilničke vožnje. Iz PU Prijepolje apeluju na vozače da ne upravljaju vozilom pod dejstvom alkohola, kao i da poštuju sve saobraćajne propise.

Спортске приче

Сеад Хаџифејзовић Кад је суботом у осам све почињало

Из школске физкултурне сале у Бостанима, где је као дечак први пут узео лопту у руке, до спортских дворана широм Европе — тако изгледа пут Сеада Хаџифејзовића који већ више од две деценије живи кошарку. Његова прича је прича о упорности, љубави према игри и сновима који су га водили кроз девет држава и бројне клубове. И данас, после свега, лопта је и даље у његовим рукама — као симбол свега што му је спорт подарио: пријатељства, искуства и животне лекције које не застарјевају.

Реци нам када си и како одлучио да почнеш да се дружиш са лоптом и зашто си се баш определио за кошарку?

„Кошарку сам почео да тренирам са 12 година у ОШ „Свети Сава“ на Бостанима. Радила се селекција на почетку школске године и сви који су били заинтересовани за разне спортове, уписали су се. Тада је била активна Школа кошарке, ако се добро сећам, у оквиру КК „Милешевца“. У то време, Владе Дивац био је у успону и светска звезда. Могу да кажем да је он био човек на кога смо се ми клинџи угледали. Кошарка је била у том периоду у експанзији у нашој земљи, сваки град је имао по два кошаркашка клуба“.

Како је изгледало играти кошарку пре 24 године и кога би издвојио од другара или тренера, ко те је највише тада мотивисао?

„Игор Голубовић и Милија Томашевић су људи код којих сам почињао да тренирам. Послије тога сам играо за клуб из Прибоја. Када сам имао 15-16 година, није постојао први тим у Пријепољу, као што данас постоји. Морао сам да идем у Прибој са другом из детињства, Филипом Пејовићем. Путовали смо заједно четири године. Послије тога су нам се путеви раздвојили, ја сам уписао факултет у Сарајеву, а Филип је отишао у Америку на колеџ. Могу слободно да кажем да смо имали лијепо детињство“.

Да ли ти је било тешко да се снађеш у великом граду,

колико брзо си се навикао на другу средину?

„Лично, нисам имао никакве препреке да се брзо адаптирам, да се са људима дружим, да функционишемо заједно. Све то ми је олакшала кошарка, кампови и дружења“.

Можеш ли да нам опишеш шта за тебе представља кошарка и колико ти значи у животу.

„Кошарка ми је донела много, прошао сам девет држава у својој каријери, а и дан данас сам активан играч. То је моја прва љубав. Када сам почео да играм кошарку, имао сам идеју да она буде мој начин живота и нешто од чега ћу да живим. То сам успешно остварио, што ми је веома драго. Оно што је најважније за нас који се активно бавимо кошарком или спортом уопште, то је да су ме велике повреде заобишле. За овако дугу каријеру у континуитету, то је једно велико задовољство, јер свака повреда те одваја од терена, а рехабилитација и повратак тешко падају и психички и физички. Тако да сам сретан и задовољан што сам још увек у кошарци, као и што сам баш тад, прије 24 године изабрао да будем неко ко ће се бавити кошарком. Она ми је донела доста тога лијепог у животу, пропутовао сам свијет и видио много тога што не бих сигурно имао прилику да није кошарке“.

Можеш ли да издвојиш неки успех који ти је најдражи у досадашњој каријери?

„Био сам ALL STAR играч у Украјини, најбољи играч Лиге, први стрелац Лиге. Сматрам да ми је највећи успјех што сам са КК „Босне“ освојио Куп, јер је моја мотивација била, када сам почео да играм кошарку, да заиграм за „Босну“ или „Патризан“. Испунила ми се жеља, играо сам за Босну и освојио Куп“.

Упућен си у ситуацију у пријепољској кошарци данас. Помажући с веремена на време Игору, стичеш утисак о новијим генерацијама. Реци нам како ти се чине нови „клинџи“ који се сада баве кошарком?

„Када из овог угла посматрам клинџе који сада тренирају кошарку и нас, велика је разлика. Ми смо то радили са задовољством, страшћу, желели смо да долазимо на тренинге, није било никаквих изговора. Сећам се да смо суботом ујутру имали заједнички тренинг нас 120, двије селекције су тренирале на трибинама, две на терену, једна на помоћном терену. Радним данима смо имали тренинге у школама, по селекцијама на основу тога где ко живи. Некада смо суботом организовали и утакмице једни против других, а позитивна трема која се тада осећала оставила је веома лијепог утисак на нас. И дан данас, када сретнем људе са којима сам тренирао, неки од њих су сада у иностранству, неки су и остали овдје, увијек се сјетимо тих неких наших прича и тог

тренинга у осам сати ујутру суботом. Оно што је добро у данашњем времену, дјеца која се сада баве кошарком имају своје термине у дворани. То је прије 4-5 година решено. Ми нисмо имали те термине, али приступ кошарци је доста другачији. Једноставно, нису мотивисани да долазе на тренинге, да су у континуитету ту, да једва чекају утакмицу. Њима је сада кошарка постала једна споредна ствар и служи им само као неки издувни вентил. Сви они клинџи коју су талентовани одлазе раније, јер је сада лако постало отићи и на колеџ и било гдје“.

Како коментарашеш тренутну ситуацију у спорту у Пријепољу?

„Генерално, сматрам да се веома мало улаже у спортове, односно макар оне дворанске. Мислим да је веома важно што постоји кошаркашки клуб, што постоји сениорска кошарка. Мислим да је ово град који ће увијек имати талената, где треба да се доста улаже у спорт. Дјеца одавде су веома успјешна, они када желе нешто, веома су тврдоглави, што је добро“.

За крај овог нашег разговора, можеш ли нам рећи нешто о твојим плановима за будућност?

„Прошле године сам играо у Аустрији, играо сам финале Лиге. Мислио сам да ћу остати тамо, али се клуб због финансијске ситуације није одлучио за странце. И даље сам активан, чекам ангажман, мада је сада ситуација другачија,

добио сам дијете. Сада ми је она на првом мјесту увијек, прво о њој размишљам, па онда све остало. Сада гледам кошарку из другог угла“.

В. Кијановић

Хуманост / Опроштај / Култура

Чеба Хоџић: Љубав према колачима и велико срце наше суграђанке

У Пријеполу постоји особа чије име многи везују за слатке укусе и хуманост – Чеба Хоџић. Већ више од 25 година она успешно прави колаче, а пре више од деценије отворила је и своју посластичарницу, која је постала омиљено место суграђана. Ипак, Чебин посао није само уживање у слатком – он је и израз њеног великог срца, јер често организује хуманитарне акције, продајући колаче на базарима и помажући онима којима је помоћ најпотребнија.

„Моја посластичарница је отворена 2014. године, у септембру. Пре тога сам радила у производњи колача у пекари 'Арени', а прављењем колача по поруџбини бавим се сигурно 25 година. У пекари сам радила три године, а потом сам одлучила да отворим посластичарницу. Уз подршку људи из мог окружења, то сам и остварила. Пре него што сам се удала, већ сам имала своје предузетништво, а када сам се удала, наставила сам да правим колаче од куће. Пре посластичарнице правила сам торте својој деци и деци из комшилука за рођендане. Одувек

сам волела да правим колаче, а кување ме је пратило још од детињства јер сам ја, од нас осморо браће и сестара, често припремала ручак док су остали радили у пољу. Данас све радим из љубави, али и због мојих верних муштерија које годинама долазе по колаче за празнике и посебне прилике.“

Почетак посла није био лак. „Први период је био јако тежак. Кренула сам у септембру, што се испоставило као најтежи месец за овај посао јер су људи већ

истрошени, а колачи су луксуз, а не потреба. Та зима је била борба за опстанак. Доста пута сам помислила да одустанем и вратим се на старо, али опстала сам све до почетка пандемије, када сам поново затворила локал и радила од куће две до три године. После тога сам поново отворила посластичарницу. Да поново бирам, опет бих изабрала овај посао, јер колико год да је тежак, мени је слатка.“

Чеба се у свом раду држи традиционалних рецепата и правих састојака. „Правим традиционалне и оријенталне колаче, старинске, ручног рада. Све је по рецептима без адитива и вештачких база. Користим професионалне миксере и пећи, али колачи су и даље ручни рад. Купци највише воле моје тулумбе и шампите. Тулумбе пржим по рецепту, што ретко ко ради, јер је брже да се пеку у рерни, али ја се држим традиције.“

Кулинарско умеће Чебу прати од малих ногу. „Одувек сам волела да кувам. У моје време, свадбе су се правиле испод шатора, и ја сам се увек пријављивала да спремам храну. Доста рецепата сам научила од мајке и баке, али тек касније сам стварно заволела кување. Поносна сам на свој рад и име које сам стекла у граду. Моје тулумбе су препознатљиве, а жене из Београда наручују торте код мене јер су стекле поверење у квалитет мојих колача. Правим колаче који имају више састојака и који су сложенији, па се осети јачина и пун укус.“

Поред кулинарског умећа, Чеба је позната и по великом срцу и хуманости. Чланица је групе од 30 жена под називом „Слатки

базар“, која редовно организује хуманитарне акције. „Прва акција је била за једног дечака који се борио са болешћу. Свака жена која је могла и желела нам се прикључила. На сваком базару се прода све што донесемо за свега неколико минута. Недавно смо имали акције за Василија, породицу Баковић и Љиљану Петрић. План је био да направим 100-200 колача али када сам видела колика је подршка људи када сам на мрежама најавила базар на крају сам направила 900 колача локуме, ђевреке и лимунуду сам продавала. Људи су подржали акцију и све је брзо распродато. Моје колегинице из групе помогле су у куповини намирница и амбалаже. Лепше се осећам када помогнем људима, лепше спавам и поносна сам на себе. Без обзира на разлике које нас у последње време најалост деле, Пријеполци увек буду ту када некоме треба помоћ, тада се ујединимо сви.“

Чеба и даље у својој радњи држи кутију за помоћ Љиљани, а подршку за хуманитарне акције добијају и од жена из Немачке које прате базаре преко мрежа, па су се понудиле да уплате И они помоћ за Љиљану, као и од Дома културе и Туристичке организације Пријеполје.

Код Чебе Хоџић можете купити колаче за сваки дан а можете наручити И већу количину уколико вам је потребна за празник или неку другу прилику, наручити торте за рођендане, свадбе. Њени колачи прављени по провереним рецептима, са квалитетним састојцима, већ више од две деценије освајају срца Пријеполца. Њено велико срце и ангажовање у хуманитарним акцијама показују колико наш град има добрих и великих људи, а Чеба је пример да љубав према послу и брига за друге могу ићи руку под руку.

Ања Пузовић

Опрштај од Халида у Пријеполу – „Срцем за Халида“

У недељу 12. октобра широм света организован је опрштај од Халида Бешлића под називом „Срцем за Халида“. У Пријеполу је последњи поздрав Халиду упућен испред Дома културе, где се окупило на десетине људи да на достојанствен начин опросте од ове музичке легенде.

Поред његове музичке каријере, истицала се и Халидова хуманост, која га је пратила до краја живота, а због које је толико људи погодила вест о његовој смрти. Након удеса 2009. године, Халид је имао здравствене проблеме, изгубио је око и морао да више води рачуна о здрављу, а пре неколико

година му је уграђен стент. Недавно му је, потпуно случајно, дијагностикован тумор јетре, када је његова супруга, која болује од исте болести, била на прегледу и доктор је предложио и Халиду да се прегледа.

Халид нас је, нажалост, напустио веома брзо након тога, иако се држао до последњег дана и наступао све до месец дана пре смрти. Након последњег наступа, снимимо је и песму под називом „Сејда“, посвећену његовој супрузи Сејди, која говори о њиховој љубави и у којој каже: „наша љубав наш је споменик“.

Ни Пријеполци никада неће

заборавити Халида, како због његове музике, тако и због његове хуманости. Током живота одржао је преко 500 хуманитарних концерата, а када су биле поплаве у Босни и Херцеговини, свој хотел „Бешлић“ уступио је људима који су остали без крова над главом. Многе хумане ствари радио је тихо, без жеље да се о њима прича.

Сви ћемо га памтити као великог човека и пример како сви треба да се понашамо – са срцем, хуманошћу и пажњом према другима.

А.П.

Песник из Пријеполја Драгослав Бато Бабић победио на Међународном конкурсима „Између два света“

На Међународном конкурсима „Између два света“, који је расписао Књижевни клуб „Бранко Миљковић“ из Ниша за најбољу песму, Драгослав Бато Бабић, песник из Пријеполја, освојио је прво место. Међу готово 600 приспелих песама из различитих земаља, Бабић је својим делом заслужено стекао титулу победника. Као награда за свој успех, Бато Бабић ће добити штампање своје књиге од стране организатора и породице Бранка Миљковића. Промоција и додела награде одржана је у Удружењу Књижевника Србије, уз присуство великог броја љубитеља поезије и еминентних писаца.

Поред Србије, на конкурсима су учествовали песници из Аустрије, БиХ, Бугарске, Немачке, Новог Зеланда, Пољске, Северне Македоније, Словеније, Француске, Хрватске, Црне Горе и Чешке, што је такмичењу дало међународни карактер и додатну тежину.

„Ако некад почнем да аплаудирам, то могу само себи. Нисам нарцис.

Отприлике време је за буђење. Све се скоцкало: Бранко, Миљковић, велика гужва у кући писца, вредно забележке, и снова“, изјавио је Бато за наш лист након победе у Нишу.

Бабић је, након освајања престижне награде, још једном потврдио своју поетску снагу и значај на књижевној сцени, а његово песничтво оставља снажан утисак у српској и светској литератури.

А.П.

Vremeplov / Trening / Memorijal

Život (ni)je čudo (16)

piše: Radoman Irić

PRVA TV SLIKA „STIGLA“ U KOLOVRAT MARTA 1962.

Prema zvaničnim podacima stanovnici Kolovrata, odnosno Prijepolja, prvi put su televizijsku sliku videli marta 1962. godine, dakle pre nešto više od 63 godine.

Taj istorijski događaj i „čudo savremene tehnike“, list „Polimlje“ je zabeležio u broju 342. od 20. marta 1962. godine na strani 4. Tako značajna vest ovako skromno je saopštena čitaocima:

PRVI TELEVIZIJSKI PRIJEMNIK U PRIJEPOLJU
Tekstilna industrija „Ljubiša Miodragović“ je ovih dana nabavila prvi televizijski prijemnik. Instaliran je u Sali radničko-službeničke menze u kojoj je puno sveta u popodnevnim časovima.

Prijem televizijskog programa je omogućen podizanjem relejne stanice na Bitoviku. Kada budu izgrađeni posebni uređaji i na Gradini, za koje su privredne organizacije obezbedile preko šest miliona dinara, onda će se program televizije moći gledati u celom gradu.

Podsetimo da je prva eksperimentalna TV slika u tadašnjoj Jugoslaviji „provedena“ pod imenom Jugoslovenska radio televizija (JRT) i poslata u etar 1958. godine iz Beograda.

Kako TV slika još nije bila „ušla“ u kuće i stanove, emisije, koji su najavljivane u dnevnim listovima „Borba“, „Politika“ i „Večernje novosti“, mogle su da se prate samo na televizorima koji su bili postavljeni u nekoliko značajnijih izloga u Beogradu, a kasnije i drugim – većim gradovima u zemlji.

TV Slika je tada nastavila da „putuje“ Jugoslavijom. Iz Beograda do Prijepolja bile su joj potrebne četiri godine.

Juna, te 1962. godine, ja sam bio učenik VI razreda Osnovne škole „Vladimir Perić Valter“ u Prijepolju.

Sve stanovnike, a posebno nas mališane, tog proleća je prosto hipnotisala ta „drvena“ kutija pa smo, svakog popodneva i večeri, skoro bez daha, sedeli ili stajali, ne skidajući oči od tog „čuda nevidenog“.

Nismo mogli da shvatimo kako to ljudi pričaju iz te „drvene kutije“, a još više kako to da pevaju, sviraju, ili igraju

fudbal.

Sećam se da je Menza Tekstilnog kombinata posebno bila puna kao šibica za vreme prenosa fudbalskih utakmica, jer je te godine u Čileu, u junu, igralo Sedmo svetsko prvenstvo u fudbalu.

Mali broj „izabranih“ drugova sedeli su u prvim redovima bližim ekranu, najveći broj onih drugih su stajali, a mi mališani smo dolazili ranije, „umivali“ bi se u prve redove – tik do ekrana, i naravno sedeli na podu.

Sa ove vremenske distance teško je prisetiti se makar i površnih detalja koji bi dočarali atmosferu u publici tokom te utakmice, ili se prisetiti nekih komentara prisutnih.

Svima je tada ostao u sećanju prenos fudbalske utakmice između Jugoslavije i Kolumbije, koja je odigrana 7. juna u gradu Arika, na severu Čileu, u Južnoj Americi.

To je bila važna, treća, odlučujuća utakmica Jugoslavije u prvoj grupi, od čijeg rezultata je zavisilo hoće li se naša reprezentacija plasirati u četvrt finale Svetskog prvenstva.

Reprezentaciju Kolumbije smo pregarazili rezultatom 5:0 (strelci: Galić i Jerković po dva i Melić), pa su se Sovjetski savez i Jugoslavija iz naše grupe, plasirali u četvrt finale, a Urugvaj i Kolumbija su se vratili kući.

Mi smo potom, to je mnogim ljubiteljima fudbala poznato, golom Radakovića, čija je glava bila u zavoju, poslali kući i Zapadnu Nemačku, ali smo porazima od Čehoslovačke (1:3) i domaćina Čilea (0:1), ipak osvojili četvrto mesto, što je bio najveći fudbalski uspeh Jugoslavije do njenog raspada.

Da na kraju ove priče podsetimo da je samo četiri meseca kasnije, 23. jula, zahvaljujući nevidljivim signalima TV slike, svet upoznao fresku Beli anđeo iz Manastira Mileševa.

To je bila prva TV slika koja je posredstvom satelita „otputovala“ u svet.

Stavovi autora kolumne ne odražavaju nužno i stavove redakcije lista „Polimlje“.

Crveni krst Prijepolje organizovao trening za Specijalizovanu jedinicu civilne zaštite

Crveni krst Prijepolje je 10. oktobra 2025. godine održao jednodnevni trening za pripadnike Specijalizovane jedinice civilne zaštite – Vođ za zbrinjavanje i pružanje prve pomoći. Trening je usmeren na pružanje prve pomoći i zbrinjavanje povređenih, a njegov osnovni cilj je održavanje visokog nivoa uvežbanosti pripadnika ove jedinice za intervencije u vanrednim situacijama. Obuka je sprovedena u skladu sa godišnjim planom Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, a realizaciju su sprovele Crveni krst iz Prijepolja i Odeljenje za vanredne situacije u Prijepolju, u saradnji sa Nacionalnim trening centrom. Kako kažu iz Crvenog krsta, trening je obuhvatio teorijski i praktični deo, a cilj je bio da pripadnici Specijalizovane jedinice civilne zaštite budu spremni za brzu i efikasnu pomoć povređenima i ugroženima u situacijama kada je potrebna hitna reakcija. Tokom obuke, učesnici su vežbali različite tehnike pružanja pomoći povređenima, sa posebnim akcentom na postupanje u vanrednim situacijama.

„Trening je planiran u dva dela. Prvi deo realizovao je Crveni krst Prijepolje sa dva predavača iz oblasti pružanja prve pomoći i zbrinjavanja povređenih, dok je drugi deo realizovalo Odeljenje za vanredne situacije iz Prijepolja na sportskom stadionu, gde je

izvršeno uvežbavanje podizanja šatora sa dva, tri i pet polja. Osnovna namena ove jedinice i njenih pripadnika je u slučaju vanredne situacije koja je prouzrokovala veliki broj povređenih, kada je potrebno angažovanje dodatnih snaga u zaštiti i spasavanju. Trening je protekao prema planu, uz odličnu saradnju predavača i pripadnika Specijalizovane jedinice civilne zaštite“, izjavio je Dejan Vuković, inspektor za inspekcijki nadzor iz oblasti upravljanja vanrednim situacijama.

On je dodao da je ovakav trening od velikog značaja za spremnost i efikasnost jedinice, jer pružena pomoć u vanrednim okolnostima ima izuzetno važnu ulogu za lokalnu zajednicu. Sprovođenje ovakvih obuka omogućava pripadnicima da se upoznaju sa svim procedurama i tehnikama koje se primenjuju u kriznim situacijama, kao i da uvežbaju koordinaciju i zajednički rad u realnim uslovima.

Trening je realizovan prema dinamičkom planu za obuke i treninge u organizaciji Sektora za vanredne situacije, a sam događaj je deo kontinuiranih aktivnosti za jačanje kapaciteta Specijalizovane jedinice civilne zaštite i poboljšanje odgovora u vanrednim situacijama.

A.P.

Održan šesti Memorijal „Esad Kurbegović“ na Limu: Rafting od Gostuna do Brodareva

Na reci Lim, u subotu 11. oktobra 2025. godine, uspešno je održan šesti Memorijal „Esad Kurbegović“, sportski događaj koji iz godine u godinu okuplja ljubitelje raftinga, prirode i sportskog duha. Takmičenje je bodovano za Kup Srbije u kategoriji R4 (četvoročlane posade), a organizovano je na deonici od Gostuna do Brodareva. Učesnici su se nadmetali u tri uzbuđljive discipline: sprint, paralelni sprint (H2H) i spust, a takmičenja su pratili brojni gledaoci i podržavaoci iz regiona.

Manifestacija je započela jutarnjim disciplinama kod mosta u Brodarevu. U 10:00 održan je sprint, a odmah potom, u 11:00, i dinamični paralelni sprint (H2H). Obe trke su bile izuzetno uzbuđljive, sa neizvesnim završnicama koje su izazvale gromoglasno navijanje publike. Nakon toga, takmičari su se premestili u

Gostun, gde je bio start najduže i fizički najzahtevnije discipline – spusta. Spust, u dužini od oko 9 kilometara, startovao je oko 13:30 časova, a vožen je kroz jedan od najlepših delova kanjona Lima, ostavljajući snažan utisak kako na učesnike, tako i na posmatrače.

Ovaj memorijal posvećen je sećanju na Esada Kurbegovića, pionira raftinga u ovom kraju i velikog zaljubljenika u reku Lim, a njegova tradicija se nastavlja uz sve veće interesovanje učesnika i podršku lokalne zajednice.

Organizatori su se zahvalili svim ekipama na fer i sportskoj borbi, kao i publici, volonterima i partnerima koji su pomogli da se događaj uspešno realizuje.

A.P.

Помен / Спорт

20. октобра 2025. године
навршава се 33 године од како
ниса са нама

БОРЕ КИЈАНОВИЋ

Нека те тишина вечног мира
прати, док је наша љубав јача од
времена и заорава.

**Твоји најмилији: отац,
мајка и сестре**

Пријепоље спремно за битку са Таковом

Фудбалери „Полимља“ настављају своју борбу за опстанак у Српској лиги, а предстојећа утакмица против екипе Такова на домаћем терену у недељу обећава да буде прави тест за тим.

Тренер Предраг Ристановић са задовољством се осврће на претходну утакмицу у Чачку, где је његов тим успео да, освојивши три бода, врати радост у Пријепоље.

„На претходној утакмици у Чачку смо успели да дођемо до победе и да освојимо три бода који ће нам сигурно значити у наредној борби за опстанак. Мислим да смо сасвим коректно одиграли ту утакмицу, можда је требало раније да је решимо. Успели смо да издржимо и тај притисак због играча мање, тако да смо се на крају опет вратили радосни у Пријепоље“, каже Ристановић.

Иако предстоји тешка утакмица са искусним Таковом, тренер остаје оптимиста.

„Што се тиче утакмице са Таковом која ће бити на нашем терену у недељу, биће тешка утакмица. Надамо се да можемо да дођемо до додатна три бода која ће нас коначно склонити са последње позиције. Биће веома тешко, јер је екипа Такова веома добра и организована, дуго су чланови Српске лиге, имају доста добрих и искусних играча, а почели су знатно боље од нас ову сезону“,

напоменуо је он.

Управа клуба истиче да не сумњају у квалитет и потенцијал својих играча, наглашавајући младост, ентузијазам и таленат тима: главни изазов до сада био је психолошки аспект – самопоуздање и ментална стабилност играча. Сада, уз јаку подршку са трибина, очекују да њихови фудбалери покажу све своје могућности.

„Ово је свакако важна утакмица на домаћем терену, и било би одлично да публика да максималну подршку својим играчима“, поручују из управе клуба.

Пријепоље у недељу има прилику да покаже карактер и борбени дух, и да на терену потврди да је овај тим спреман да се избори за опстанак уз подршку верних навијача.

В.К.

Драге колегинице и колеге из Редакције ТВ Форума, Сходно томе да сте 15. октобра обележили 17 година од емитовања првих Вести, упућујемо искрене честитке на 17 година истрајности, професионалности и борбе за глас заједнице.

Ваша доследност професионалним стандардима, борба за људска права, јавни интерес и равноправност, као и снажна посвећеност локалној заједници, инспиришу и подсећају на суштину новинарског позива.

Посебно ценимо Вашу улогу као прве телевизије цивилног сектора у Србији и на Балкану коју воде жене – храбро, доследно и одговорно.

Желимо вам да и у годинама које следе наставите да будете поуздан извор информација, подршка грађанима и глас оних који се не чују довољно.

С поштовањем и у пријатељству,
Редакција листа „Полимље“

Резултати

Златиборска окружна лига
7.коло ФК Јасен 0 – 2 ФК Лазарица

Прва ЖРЛ
КК Милешевка 35 – 67 КК ЛО- 015

Рукометаши Прва лига запад
Пријепоље 31 – 30 РК Младост

Рукометашице Супер Б Лига
Пријепоље 20 – 21 РК Раднички БГ

Трећа Футсал лига Запад
КМФ ПП 192 5 – 0 КМФ 92

Тимски дух доноси заслужену победу

Сениори КК „Милешевац“ уписали су дуго очекивану победу у Бајиној Башти, савладавши екипу Студента резултатом 77:80. После девет година, наши кошаркаши коначно су однели бодове са тешког гостовања.

Милешевац је од старта показао зрелу и организовану игру, са Бјелаком на челу и јуниорима који су се сјајно уклопили уз подршку капитена Челебића. Средином треће четвртине предност домаћина је досегла +17, а тим је доминирао скоком, шутем и контранападима.

Ипак, домаћа публика и фаулови кључних играча унели

су неизвесност у завршници. У последња три минута меча, при изједначењу резултата, Милешевац је показао карактер и хладнокрвност. Искусни Бјелак погодио је пресудно слободно бацање, а чврста одбрана у завршним секундама донела је коначних +3 и заслужену победу.

Ова победа је доказ колективног духа и одличног ангажовања целе екипе, укључујући јуниоре и клупу, која је донела енергију и одлучност до самог краја.

В.К.

Prijepoljci van Prijepolja

Ivana Dragutinović Obradović Priča o humanosti i korenima

Svaki put kada Prijepoljac krene u svet, nosi sa sobom deo svoje domovine – uspomene, vrednosti i iskustva koja oblikuju njegov život. U ovoj rubrici pričamo sa ljudima koji, iako žive van rodnog kraja, čuvaju veze sa Prijepoljem i aktivno doprinose zajednici, bilo kroz humanitarne akcije, obrazovanje ili kulturu. Danas predstavljamo priču jedne porodice iz Bazela, koja već godinama pomaže Srbiji i neguje veze sa svojim korenima.

Kada ste i kako odlučili da se uključite u humanitarne akcije, posebno u vreme pandemije?

„Prikupljati pomoć nikada nije lako, pogotovo ako nekome u datom trenutku treba nešto konkretno. Mi smo i pre pandemije donirali i pomagali u realizaciji mnogih akcija između Srbije i Švajcarske, u okviru zdravstvenih ustanova, ali je pandemija Korona virusa bila

gde su najneophodniji. Konatktirala sam Ambasadu Srbije u Bernu, tadašnji ambasador, Goran Brađić nam je izašao u susret. Zahvaljujući njegovom angažmanu, birokratija je pre-skočena i respiratori su za 48 sati bili u Srbiji. Posle pandemije, Ambasador nas je predložio za nagradu Najplemenitiji podvig godine koji se jednom godišnje dodeljuje u Srbiji. Uručena nam je srebrna plaketa na koju smo jako ponosni. U cilju

zaista teška i neizvesna u svim zemljama, ne samo u Srbiji. Moj suprug je anestetičar u Hirslanden klinici u gradu Aruu i radi za jednu firmu koja se bavi tzv. «mobilnom anestezijom» (M-A-S). Od njih je, pre pandemije, dobio četiri respiratora koja su bila namenjena bolnicama u Srbiji. Potrebu za jednim iskazao je Klinički Centar u Kragujevcu i taj respirator im je odmah isporučen. Za ostala tri niko nije imao interesovanja. Kad je počela pandemija, putem medija smo čuli da su respiratori neophodni i da se tog momenta ne mogu nigde ni kupiti. To je, zaista, bio pravi trenutak da se koriste tamo

neometanog rada samih respiratora, nabavljali smo i potrošni materijal za njih, donirali smo i pokretni skener ortopedskoj klinici na Banjici.“

Kakav je život srpske zajednice u Bazelu – udruženja, kulturni klubovi, dopunske škole, crkva?

„Bazel je grad u kom živi veliki broj ljudi sa prostora bivše Jugoslavije. Ima dosta udruženja, postoji i dopunska škola koja se odvija na našem jeziku i Kulturni klub «Soko», koje vodi Andrijana Adamović, profesor srpskog jezika i muzikolog i to

radi fantastično. Okupljamo se na koncertima, predstavama, a postoji i naša crkva u Baselu u kojoj se ljudi često sreću.“

Koliko često posećujete Srbiju i Prijepolje i šta je ono što vam je najlepše tokom tih poseta?

„Moja porodica veoma često dolazi u Srbiju, svakog leta sa decom provodim dve do tri nedelje u Prijepolju i zaista uživamo. Moje tri ćerke jako vole Srbiju, u Prijepolju su svakog leta i raduju se svakom našem dolasku, pa makar i na 3 dana. Srbija je za mene moja domovina i moj suprug je iz Srbije, tako da smo oboje vezani za Srbiju i rado dolazimo u Prijepolje i u Kragujevac. Basel je grad na trameđi, kao i Prijepolje. Centar je hemijske i farmaceutske industrije, takođe je univerzitetski centar. Basel pruža mladima velike mogućnosti za školovanje, zaposlenje i usavršavanje. Švajcarska je zemlja u kojoj su se rodile moje ćerke i u kojoj zaista ima šta da se vidi i da se dosta toga nauči. Posmatrati Prijepolje iz perspektive Basela je vrlo tesko jer su to dve različite kulture, obe lepe na svoj način.“

Kako komentarišete promene koje se dešavaju u Srbiji trenutno?

„Srbija je odavno u procesu promena, mada sve to tako sporo ide, birokratija i centralizacija svega je ogroman problem, iz mog ugla gledano. Švajcarska je zemlja direktne demokratije. Njeno stanovništvo je heterogeno, ima nas sa svih prostora, pa smo svi bez problema prihvatili i poštujemo zakone države u kojoj živimo. Kod nas u Srbiji je vrlo često sve problem i pravi se, kako kaže Šekspir «Mnogo buke ni oko čega».“

Kako vam je proteklo detinjstvo i odrastanje i kako je tada izgledalo Prijepolje?

„Moja sestra i ja smo imale predivno detinjstvo. Vreme je prolazilo sporo, ali nama nikad nije bilo dosadno. Imale smo najvažnije – ljubav, sigurnost i maštu. Odrasle smo u zdravom okruženju, uz normalne roditelje koji su nam usadili vrednosti koje obe pokušavamo da prenesemo na svoju decu. Do sad nam ne ide loše.“

Kakav je vaš stav o obrazovanju i izborima dece – kako ih podržavate u njihovom razvoju?

„Nikada se ne bih mešala u izbor moje dece, ni meni niko nikada nije nametao bilo šta. Uloga roditelja u tom procesu nije da biraju umesto deteta, već da ga podrže i budu tu – bez obzira na ishod. Njihov izbor, njihova sreća.“

Imate li planove za buduće poduhvate u Srbiji, ili se sada fokusirate na život u Bazelu?

„U perspektivi, nemam nameru za neke veće poduhvate u Srbiji ali, ko zna. Možda se i to desi.“

Koju poruku biste uputili mladima u Prijepolju i onima koji žive van Srbije?

„Ljudima u Prijepolju bih poručila da nikada ne zaborave koliko lepota i vrednosti ima naš kraj i ljudi sa naših prostora. Mladi treba da imaju svoje snove, a mi treba da im budemo vetar u leđa da ih i ostvare.“

Vladimir Babić

**БРОЈ
3063**

Издавач:

Информативно предузеће д.о.о.

Полимље

Полимска 1, Пријепоље

Директор и главни и одговорни уредник:

Владимир Бабић

Редакција:

Верица Кијановић, Ања Пузовић

Сарадник:

Радоман Ирић

Компјутерска припрема:

Есад Мушкић

Претплата:

годишња 5000 динара,

полугодишња 2500 динара

Претплата у иностранству:

10000 динара

Путем интернета:

3000 динара (PDF)

Можете се претплатити и путем

онлајн сервиса novinarnica.com

Телефон: 033/712555

Емаил: polimlje@gmail.com

Веб: listpolimlje.info

Инстаграм: @list.polimlje

Х: @list_polimlje

Фејсбук: Лист Полимље

Жиро рачун:

ОТП Банка

325950060003078636

Штампа:

Графокартон Пријепоље

033/710 009

Тираж:

300 примерака

ПОЛИМЉЕ
Лист за друштвена и политичка питања

Од 1. фебруара 1932. до 1. јануара 1938. године у Пријепољу су излазили напредни листови „САНЦАК“, „РАШКА“ и „НОВИ САНЦАК“. После рата први лист се појављује 1. марта 1952. године под именом „ГЛАС ПОЛИМЉА“. Од 1. маја 1953. године лист мења име у „ПОЛИМЉЕ“ и тако излази до 27. јануара 1979. године. 1. маја исте године поново је покренут лист „ГЛАС ПОЛИМЉА“ који од 29. децембра 1989. године мења име у „ПОЛИМЉЕ“. Указом Председника Републике од 16. маја 1977. године „Полимље“ је одликовано орденом братства и јединства са сребрним венцем. YUISSN0351-8175